

NS HENRIK LERFELDT

grashoppuni og síðani hefur hann málað nakrar linjur fyri at kamuflera andliti á kvinnuni og myndina sum heild. Ein sera grotesk og pervers mynd.

Double image eitur ein akvarell frá 1982, vit síggja beinini hjá eini frodigari og fyldigari kvinnu hvítar stroppar hefur hon og man sær beint inná herligheitina inngonguna inn til lívmóðurina fullkomuliga realistist nágreinliga og presist málað ein sera einföld og kraftmikil mynd mála av kvinnuni og hennara sexualiteti, henda myndin virkar sera sexúelt øsandi uppá meg.

Portrett2 eitur ein akvarell frá 1983 vit síggja eina vakra kvennu, andlitisbráð sigur frá sexuellari girnd sum um at henda kvinnan vil hava eina stóra kanón uppí seg sum allar vilja tað sjálvandi.

Hetta sexuelt ósandi andlitisbrái hjá hesi vøkru kvinnu er

meistarliga fangað og endurgivið.

Its ablue world around us eitur
akvarell frá 1986.

Vit síggja eina eiggiliga
kvinnu við myrkum svörtum
flottum hári við eini svartari
masku fyrri andliti hon heldur
hendurnar um síni vælskaptu
bróst hon hefur reyðar
gjøgnumsigtignar brósthaldara
svartar sexuttar stroppar, kyns-
hárini síggjast rundan um herlig-
heitina hon er í svörtum hetta er
eins og nógvar aðrar myndir hjá
Lerfeldt ein hora. Lerfeldt var
góður við og hugtikin av
horunum og brúkti tær m.a. til
model.

Horurnar voru sum heilagar
gudinnur fyri hann, tær inspire-
raðu hann og hann hevði fram-
haldandi samband við tað søta
lívið á vesterbro har í hann í
mong ár kom fram um náttina
undir breyðskuggaðum
kunstnarahatti og stokki við

silvurhondtaki sum ein annar
Toulouse Lautrec fyrir ár-
hundraðskifti.

Hann leitaði eftir vakurleik-
anum hann vildi ekki provkera
men vildi liva seg inni sínar
myndir so hann kundi föla súsi
fyri sínum oyrum, um sína list
segði Lerfeldt eisini stutt einfalt
og rámandi.

Egentliga havi eg ongantíð ynskt at provokera eg vil útrykkja eitt upplivilsí nakrar kenslur nakað sum hefur facinera meg.

Men provokera tað gjørdi hann og fólk vóru eisini glað fyri hannsara opinleika, fólk streymaðu til hansara framsýningar.

Hans Henrik Lerfeldt dæmði
sera væl Jazz tónleik hann átti
yður 7000 jazzplátur

Chet Baker og Bill Evans voru millum hansara favorittar. Hans Henrik Lerfeldt og Chet Baker voru vinir, í bókinni um Lerfeldt er eitt sera gott fotoendurgivið í

Hans Henrik Lersfeldt og Chet Baker í Glyptotekinum í København í 1988

bókini har í Teir vóru saman í Glyptotekinum í Købinhavn í 1988 bara eitt ár ðórenn Lerfeldt doyði. Vit síggja Hans Henrik Lerfeldt sitandi hann hyggur viðkvæmt og við eyðmjúkari virðing og kærleika uppá Chet Baker sum sær út júst sum tað hann var eitt vónleyst Heroin-vrak, hann loyp úr einum hotelvindeyga í Amsterdam og doyði ein tragiskur jazzmeistara.

Lerfeldt spældi í Ingmar Bergmann filminum Fanny og Aleksander það var hansara stóri korpus sum fangaði Bergmansa áhuga, Lerfeldt spældi tann sjúka fasturin Elsa Bergins sum til síðst brendi upp í filminum sera symbolst fyri Lerfeldtsa egna lív.

Hans Henrik Lerfeldt doyði av sínum harða lívið sum alkoholikari og heroin narkomanur í 1989 42 ára gamal.

Einsamallur og menniskjastygður, kom man tætt inn á hann upplivdi man hann sum tað fína og hjálpsama men eisini sárþæra menniskja hann var.

Hann brendi seg sjálfan upp innanífrá, hann leitaði eftir eymleikanum og kærleikanum sum hann ekki fekk sum barn, men fann einki av hesum.

Ein av mínum listamanna-
vinum úr København sum er
deyður nú vitjaði einuferð
Lerfeldt og segði at hann var
litterur og hann segði m.a. at
hann ikki hataði Gud sjálvt um
hann átti at gjørt tað. Hann prá-
taði seint sløvur og niðurdoyvdu
av heroíni.

Umframti at vera ein stórir listamaður var Hans Henrik

Lerfeldt eisini ein stór persón-
ligheit og hann er í dag blivin ein
legenda og ein myta.

Í einum av hansara seinastu sjálvsmyndum sýggja vit hann í sólbrillum hyggja uppeftir í luftina við stórum skeggi og langum hári í síni egnu einsamøllu eksentrisku og gátuføru verð gjøgnumsyrgaður av síni list og jazzi, stoffum og horum.....

Keldur:
Bók um Lærfeldt og Alex Steen í
Kunstárbogen.